

19 1055601

1/6
AJUNTAMENT ST FELIU DE GUÍXOLS
Núm Registre: E2014007794
Data/Hora: 05/08/2014 10:22:22
REGISTRE D'ENTRADA

**Jutjat Contenciós Administratiu 2 Girona (UPSD
Cont.Administratiu 2)**

Plaça de Josep Maria Lidón Corbí, 1
17001 Girona

REFERÈNCIA: Procediment abreujat 6/2014

Part recurrent: Fundació Privada Cor de Maria San Josep

Part demandada: Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

SENTÈNCIA NÚM. 224/2014

Girona, 30 de juny de 2014

RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada jutge del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 d'aquesta ciutat, he vist el procediment contenciós administratiu abreujat núm. 6/2014, en el qual han intervingut, com a part demandant, l'entitat Fundació Privada Cor de Maria San Josep representada i defensada pel Lletrat, Oriol Sarassa Perpinyà i com a part demandada, l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols representat i defensat pel Lletrat municipal, Francesc Rodríguez Molina i dicto aquesta sentència sobre la base dels següents

ANTECEDENTS DE FET

- 1: Interposat el present recurs contenciós administratiu, el qual ha estat tramitat conformement amb allò que disposa la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa (LJCA) en relació al procediment ordinari comú.
- 2: En l'acte de la vista oral l'actora va formalitzar la seva demanda, la qual va ser contestada per l'Ajuntament demandat.
- 3: Després d'exhaurir-se els tràmits processals pertinents i d'haver presentat les parts llurs respectives conclusions, les actuacions han estat declarades concloses i vistes per a sentència.
- 4: En la tramitació del present procediment han estat observades les prescripcions legals d'aplicació

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. L'objecte del present recurs contenciós-administratiu és el Decret de l'Alcaldia de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols de data 22-10-2013 pel qual es resol desestimar la sol·licitud de devolució per ingrés indegut de part de taxa de llicència ambiental per activitat destinada a Centre Educatiu ESCOLA SANT JOSEP pels motius expressats en la part dispositiva de la present resolució.

SEGON. La descripció dels fets a efectes de resolució del present recurs contenciós-administratiu són:

1. Amb data 30-7-2010 la part actora va presentar sol·licitud de llicència ambiental per l'adequació a la Llei 3/1998, d'una activitat situada al carrer Ferran Romaguera, 20 de Sant Feliu de Guíxols. L'objecte de la documentació presentada es l'adequació de la Fundació Privada Cor de Maria, l'escola Sant Josep de Sant Feliu de Guíxols a la Llei 3/1998 segons el que disposa el Decret 50/2005, de 29 de març pel qual es desplega la Llei 4/2004, d'1 de juliol reguladora del procés d'adequació de les activitats. D'acord amb la sol·licitud del propi interessat l'Ajuntament procedeix a realitzar la tramitació prevista en la Llei 4/2004 i Decret 50/2005.
2. la Junta de Govern Local d'aquest Ajuntament amb data 29 de març de 2011 va atorgar la llicència ambiental sol·licitada. Aquest acord no és objecte de recurs ni reclamació raó per la qual esdevé un acte ferm i consentit.
3. Per Decret de l'Alcaldia de data 27-4-2011 s'emet liquidació de "Taxes sol·licitud llicència ambiental a l'Escola Sant Josep per un quota total de 7.780,55 euros. I front aquest acte de liquidació la part actora presenta diversos escrits o recursos que són desestimats per l'Ajuntament.
4. L'Ajuntament executa en via de constrenyiment la liquidació de la taxa emesa amb data 27-4-2011.
5. Amb data 9 de juliol de 2013 la Fundació Privada Cor de Maria, l'escola Sant Josep de Sant Feliu de Guíxols presenta escrit sol·licitant la devolució de part de la quantitat executada tot al·legant que es tracta d'un ingrés indegut.
6. Per Decret de l'Alcaldia de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols de data 22-10-2013 pel qual es resol desestimar la sol·licitud de devolució per ingrés indegut de part de taxa de llicència ambiental per activitat destinada a Centre Educatiu ESCOLA SANT JOSEP, front el que s'ha interposat el present recurs contenciós administratiu.

TERCER.- Invoca l'actora la nul·litat del acte administratiu impugnat i que es dicti sentència estimatoria tot adduint com eix central de la seva impugnació la nul·litat del Decret impugnat per aplicació de l'art. 62.1 e) de la Llei 30/1992 per haver omes el procediment del règim de comunicació que era l'aplicable a la sol·licitud de llicència ambiental instada a la llum de la DTª 1ª de la Llei 20/2009 i que es condemni a l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols a satisfer l'import de 10.088,78 euros.

La part demandada s'oposa amb base a l'escrit de contestació a la demanda i, de conformitat amb els arguments exposats en el mateix, planteja amb caràcter previ una causa d'inadmissibilitat parcial per activitat no susceptible d'impugnació a tenor de l'art. 69 c) en relació amb l'art. 28 de la LJCA en allò referit a la pretensió de la part actora sobre el qüestionar la tramitació donada a l'expedient de llicència ambiental atès que la

resolució de 29 de març de 2011 no va ser objecte de cap recurs ni reclamació en el decurs de tot l'expedient, raó per la qual s'ha de considerar un acte ferm i consentit. I en quant al fons addueix que la sol·licitud de llicència ambiental per l'adequació de l'escola Sant Josep de Sant Feliu de Guíxols es va tramitar d'acord amb el procediment legalment aplicable i que s'ha efectuar una correcta aplicació de l'Ordenança fiscal pel que fa a la tramitació de llicències ambientals inclosa a l'Annex II.1 i II.2 del Decret 136/1999.

QUART.- Amb caràcter previ, correspon l'anàlisi de la causa d'inadmissibilitat parcial al·legada per la Administració demandada en relació a la pretensió de nul·litat de ple dret sobre la tramitació donada a l'expedient de llicència ambiental.

Parteix l'actora sobre la defectuosa tramitació que va portar a terme l'administració sobre la base de l'error que va cometre l'Ajuntament al considerar que malgrat l'epígraf 12.48 de l'annex III de la Llei 20/2009 l'activitat de centre docent està sotmesa al regim de comunicació, aquest va obviar aquesta classificació i va procedir a emetre la liquidació dins de l'Annex II i, per tant, en règim de llicència ambiental d'acord amb la ja derogada Llei 3/1998, de 27 de febrer fet que comporta que s'hagi exaccionat de forma desproporcionada l'import de la referida taxa- pretensió que afecta a la tramitació donada a l'expedient de llicència ambiental.

A la vista d'allò exposat les presents actuacions i la documentació incorporada a les mateixes, així com les respectives al·legacions contradictòries formulades per les parts ja avancem que resulta manifest en les presents actuacions la incursió en el supòsit particular examinat en el motiu inadmissori parcial del recurs previst en l'art. 69 c) de la Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció en relació amb l'art. 28 del mateix text legal contenciós administratiu, en relació a la concreta pretensió sobre la nul·litat de ple dret la tramitació donada a l'expedient de llicència ambiental atès que la resolució de 29 de març de 2011 que va acordar l'atorgament de la mateixa no va ser objecte de cap recurs ni reclamació en el decurs de tot l'expedient, raó per la qual s'ha de considerar un acte ferm i consentit.

En el present cas, acollint el primer dels arguments esgrimits per l'administració que l'ha oposat, el motiu inadmissori parcial del recurs previst en l'art. 69 c) de la Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció en relació amb l'art. 28 del mateix text legal contenciós administratiu en relació a la concreta pretensió la defectuosa tramitació donada a l'expedient de llicència ambiental.

CINQUÈ. Entrant a examinar la pretensió actora amb la que fonamenta la petició de devolució d'ingressos indeguts qüestionant el règim aplicable a la sol·licitud de llicència ambiental presentada, i sobre la liquidació de la taxa meritada per la tramitació de l'expedient de comunicació prèvia.

Pel que fa al procés d'adequació inicialment previst a la Llei 3/1998 passa regular-se posteriorment per la Llei 4/2004 d'1 de juliol reguladora del procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental al que estableix la Llei 3/1998, de 27 de febrer de la intervenció integral de l'administració ambiental i pel Decret 50 /2005 de 29 de març pe qual es desplega la Llei 4/2004. I l'art. 2.2. del referit Decret diu:

"2.2 Se tienen que adecuar a la Ley 3/1998 todas las actividades existentes en el momento de su entrada en vigor en las que concurren las condiciones siguientes:

Que estén clasificadas en los anexos 1 y 2 de la citada Ley 3/1998 y no dispongan de autorización o de licencia ambiental otorgadas de acuerdo con la misma.

Que se ejerzan en el momento de entrada en vigor de la Ley 4/2004 y no tengan abierto ningún expediente

En el caso de establecimientos que dispongan de autorización ambiental o de licencia ambiental parciales por haberse otorgado a alguna de sus instalaciones que admitían una evaluación ambiental independiente, se tiene que someter al proceso de adecuación que se regula en este Decreto la totalidad de las instalaciones”.

De l'article transcrit es dedueix clarament que el procés d'adequació que regulen és d'aplicació a totes les activitats existents abans de l'entrada en vigor de la Llei 3/1998. I la Llei 20/2009 no deroga expressament la Llei 4/2004 d'1 de juliol reguladora del procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental per la qual cosa les seves previsions s'han d'aplicar a totes les activitats existents abans de l'entrada en vigor de la Llei 3/1998, (s'aporta per l'administració demandada els criteris a aplicar de l'entrada en vigor de la llei 20/2009 de prevenció i control ambiental d'activitats docs. Núm. 1 de la contestació de la demanda).

Doncs bé, la sol·licitud efectuada per la recurrent resulta clara en el sentit que demana la tramitació prevista en el procés d'adequació a la Llei 3/1998 de les activitats existents segons el que disposen la Llei 4/2004 i Decret 50/2005. La recurrent presenta la documentació el dia 30 de juliol de 2010 (12 dies abans de l'entrada en vigor de la Llei 20/2009) actuació que evidencia que la seva voluntat es que no li fos d'aplicació la Llei 20/2009. I la tramitació de l'expedient es realitza d'acord l'art 5 del Decret 50/2005 per les activitats incloses a l'annex 2 apartat 2 de la Llei 3/1998.

En aquest ordre d'idees cal diferenciar la documentació que s'ha de presentar segons s'apliqui una normativa o be una altra. Així l'informe de l'enginyer tècnic municipal de data 3 de juny de 2014 diu que la actora es va acollir a les exempcions temporals previstes previst en la IT-501 adjuntant a la documentació presentada a la seva sol·licitud de 30-7-2010 un programa d'adequació de seguretat d'incendis. Aquesta exempció tan sols es aplicable a les activitats acollides al procés d'adequació previst pel Decret 50/2005. En el cas que s'hagués aplicat la Llei 20/2009 no li serien d'aplicació les exempcions previstes en la Instrucció tècnica IT-501 de tal forma que el centre escolar no podria entrar en funcionament fins que no s'hagués realitzat tots els treballs consistent s per garantir el compliment de la normativa de seguretat en cas d'incendi (s'aporta per l'administració demandada l'informe tècnic docs. Núm. 2 de la contestació de la demanda).

Cal concloure que l'administració va tramitar la sol·licitud presentada d'acord amb una normativa vigent i d'acord amb l'elecció de la part actora.

Arribats a aquest punt cal concloure que s'ha realitzat una correcta aplicació de l'Ordenança fiscal aplicable a la tramitació de llicències ambiental incloses a l'annex II.1 i II.2 del decret 136/1999. I tot això segons l'Ordenança fiscal núm. 9 reguladora de les taxes per prestació de serveis i realització d'activitats municipals i en concret, l'art. 6 de seu annex 5 correspon una quota tributària d'acord amb el quadre que figura a l'apartat b) del referit art. 6.

I tampoc resulta desproporcionada la quota resultant en relació al cost real del servei prestat per l'Ajuntament.

En aquest sentit el concepte de cost real i efectiu del servei que presta l'Ajuntament es refereix a la prestació de serveis i realització d'activitats municipals i en aquest cas a la tramitació de les autoritzacions, llicències i permisos ambientals i municipals de les activitats. Aquest cost real i efectiu no es pot realitzar individualment per a cada contribuent sinó referit al cost global o de conjunt d'un servei determinat amb una limitació que no excedeixi del cost real o previsible del servei. I per això l'Ordenança fiscal aplicable compleix allò previst a l'art. 24.2 i 2 i 25 de la TRLRHL.

L'article 6 de la taxa aplicable preveu una quota tribulària d'acord amb la tarifa aplicable

segons preveu l'art. 24.3 a) de la TRLRHL. I el darrer acord de modificació de la taxa referida consta l'estudi econòmic de la taxa d'atorgament de llicències ambientals (l'Ordenança fiscal núm. 9 annex 5) en el que figura els costos totals dels serveis es de 42.725,5 euros i els ingressos previstos de 21.043,56 euros.

Per tot això exposat, la conclusió no és altre que l'actuació de l'administració es plenament ajustada a dret, la qual cosa ha de traduir-se en la desestimació íntegra de la demanda.

ÚLTIM. A tenor dels arts. 68.2 i 139.1 de la vigent Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció modificat aquest últim per la Llei 37/2011 de 10 d'octubre de mesures d'agilització processal, les costes processals s'imposaran en primera o única instància a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions en la sentència o en la resolució del recurs o de l'incident a excepció que es justifiqui la seva no imposició. Sense que no obsti, en seu cas, la manca de sol·licitud expressa de condemna en costes per les parts, tota vegada que aquest pronunciament es sempre obligat o imperatiu per la decisió judicial, sense incorre per raó de tal vici d'incongruència processal -*ultra petita partium* - articles 24.1 CE i 33.1 i 67.1 LJCA-, al concernir l'esmentada declaració judicial a una qüestió jurídic processal de conformitat amb el dictat de l'art. 68.2 de la Llei Jurisdiccional i d'una reiterada jurisprudència tant contenciosa administrativa com constitucional (entre altres, STS Sala Contenciosa Administrativa, de 12 de febrer de 1991; i STC, Sala Primera, núm. 53/2007, de 12 de març, i 24/2010, de 27 d'abril).

Cal recollir, doncs, el principi de venciment mitigat, tot i que en el supòsit aquí examinat ens porta a concloure amb la no imposició de costes tota vegada que la singularitat de la qüestió aquí debatuda veta estimar que es trobi absent en el cas que ens ocupa *iusta causa litigandi* (series dubtes de fet o dret) tot això tenint en compte que per la jurisprudència recaiguda en supòsits similars per apreciar a aquests efectes que el cas era jurídicament dubtós tal i com assenyala l'art. 394 de la Llei 1/2000, d'Enjudiciament Civil.

DECISIÓ

Ateses les consideracions anteriors, i fent ús de la potestat que li ve conferida per l'art. 117 de la Constitució, aquest Jutjat ha resolt:

Primer.- Declarar la inadmissibilitat parcial del present recurs en relació a la pretensió examinada en el fonament de dret quart de la present resolució.

Segons.- Desestimar el present recurs contenciós administratiu respecte a la resta de pretensions confirmant la actuació administrativa impugnada, per ser plenament ajustada a Dret.

Tercer.- Sense la expressa imposició de costes.

Contra aquesta sentència no es pot interposar cap recurs ordinari, de conformitat amb allò que preveu l'article 81 de la Llei jurisdiccional.

Així, per aquesta la meva sentència, de la qual s'unirà testimoni a les actuacions, portant-se l'original al Llibre corresponent, ho pronuncio, mano i signo. S.S^a IL·LMA. RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada Jutge del Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona

PUBLICACIÓ. L' anterior sentència ha estat donada, llegida i publicada en el dia de la seva data per la Sra. Magistrada Jutge que la subscriu, de la que dono fe.